

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

21. neděle v mezidobí Cyklus C

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma.

Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! (Lk 13, 22-24)

Pomůcky, které doporučujeme: pracovní list, tužky, velký batoh naplněný novinami.

Milé děti, v dnešním evangeliu jsme slyšeli, že do Božího království se vchází dveřmi. Jaké jsou ty dveře, o kterých Pán Ježíš mluví? Jsou krásné, ozdobené, široké, pohodlné nebo je tomu naopak? *(nechte odpovědět děti)* Ano. Pán Ježíš říká, že do Božího království se vchází dveřmi úzkými. Nyní si to vyzkoušíme. Mám tady velký batoh. Postupně si ho vezmete na záda a pokusíte se projít mezi židlemi. Bude to představovat projití úzkými dveřmi. Bylo to pohodlné? A jsou tedy úzké dveře pohodlné? *(nechte odpovědět děti)* Kdo z vás už někdy jel plným autobusem, vlakem nebo plnou tramvají? *(nechte odpovědět děti)* Možná, že mnoho z nás má tu zkušenost, že kde je hodně lidí a dveře jsou úzké, tak se o pohodlí rozhodně nedá mluvit. Spíše by se dalo mluvit o tom, že je to tlačence, že nám někdo šlápl na nohu, že nám překážel velký batoh na zádech a že bychom si přáli, abychom mohli nastupovat širokými dveřmi a měli pěkné pohodlí. Jenže Pán Ježíš říká, že široké a pohodlné dveře do Božího království nevedou. Proč? Protože dveře jsou tu symbolem pohodlného života, nebo naopak života, který znamená námahu. Tak nejprve ty dveře široké. Co nám asi mají představovat? *(nechte odpovědět děti)* Mají představovat život lidí, kteří mají všeho nadbytek, mají velké sebevědomí, které se projevuje tím, že Boha a vlastně ani druhé lidi k tomu, aby jednou došli do Božího království, nepotřebují. Že stačí např. chodit v neděli do kostela, starat se pouze o sebe a nevidět potřeby ostatních. Jaké potřeby a koho? Např. unavené maminky, která potřebuje, abychom jí pomohli s nádobím, sestřičky, která si s námi chce hrát, i když nám se nechce. Babičky, která si nemá s kým povídat atd. Myslíte děti, že když někdo vyhledává své vlastní pohodlí, to znamená, že jakoby jde pouze dveřmi pohodlnými, že jde cestou, která vede k Bohu? *(nechte odpovědět děti)* Ano, takové chování, takové přehlížení potřeb druhých, do Božího království nevede. A jaké je to jít naopak dveřmi úzkými? *(nechte odpovědět děti)* Znamená to, nemyslet tolik na sebe, ale myslet na druhé, myslet na lásku, kterou druhým a skrze ně Bohu mohu prokazovat. Myslet na to, že nás má Bůh rád a že nám pomáhá na cestě k němu. Proč jsou to dveře úzké? Protože namáhat se pro druhé je často nepohodlné, stojí nás to úsilí, naši energii, náš čas, náš úsměv, naši pozornost. Jaké dveře si tedy vybereme? Pán Ježíš říká, že si máme vybrat dveře úzké. Ale poznáme to vždy, v každé situaci? Poznáme, protože si stačí vzpomenout, že Pán Ježíš sám o sobě říká: „Já jsem dveře“ (Jan 10,9) Takže si můžeme říci: „co by teď v této chvíli udělal Ježíš?“ A pak se podle Pána Ježíše i chovat. To je jistá cesta do Božího království. *(rozdejte dětem pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli)*